

РЕШЕНИЕ

№ 5828

гр. София, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Мария Шишкова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2800** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. В. А. от САК – пълномощник на А. М. Х., против Решение № 397 от 03.02.2022 г., постановено по НАХД № 11493/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108 състав, с което е потвърдено, издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ в СДВР Наказателно постановление (НП) № 21-4332-014600/15.07.2021 г., с което на касатора са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2 000 (две хиляди) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца, на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

В жалбата са изложени съображения за неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на административно-наказателното производство. Според касатора, въззивният съд е приложил неправилно закона като е приел, че определеният срок от 45 минути за явяване в конкретно медицинско заведение, в което да се вземе кръвна проба за изследване, е съответен на изискванията на чл. 3, ал. 2 от Наредба № 30/2011 г. издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието, обн. в ДВ, бр. 63/17.06.2011 г. Твърди се наличие на

обективни пречки, препятствали явяването на касатора в конкретно посоченото в талона медицинско заведение, които незаконосъобразно са игнорирани и от въззивната инстанция при преценка на доказателствата, установяващи елементите от състава на конкретното административно нарушение. Изложени са подробни аргументи и за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на наказателното постановление, които се твърди да са ограничили съществено правото на защита на касатора – неспазване изискванията на чл. 6 на Наредба № 30/2011 г., а и на ЗАНН при съставяне на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН), липса на доказателства, въз основа на които може да се направи категоричен извод, че е извършено конкретното административно нарушение, за което е санкциониран жалбоподателят, отказ на административно-наказващия орган да приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, въпреки наличието на материално правните основания за това. Така е мотивирано искането за отмяна на решението и на наказателното постановление. Претендира се присъждането на разноски.

В съдебното заседание пред настоящата инстанция процесуалният представител на касатора поддържа направените искания в жалбата, както и аргументите, с които са обосновани.

Ответникът по жалбата – началник група в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, въпреки редовното си уведомяване, не е изразил становище по исканията, не се явява и не се представлява в съдебното заседание пред настоящата инстанция.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата е неоснователна, а атакуваното решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Административен съд – София-град, IV касационен състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните, преценявайки наведените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна :

Жалбата е процесуално допустима – подадена от надлежна страна, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, в предвидения в разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови атакувания съдебен акт, въззивният съд е анализирал информацията от събраните в съдебното производство доказателства и доказателствени средства – показанията на актосъставителя и приложените писмени доказателства и е приел за установено от фактическа страна:

На 03.07.2021 г. около 08:35 ч., касаторът А. Х. управлявал товарен автомобил марка „М.“, модел „313 ЦДИ“ с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. При извършената проверка, служителите на Осмо РУ при СДВР – свид. М. М. и Ц. Б. се усъмнили, че водачът е употребил наркотични вещества, поради което потърсили съдействие от колегите си в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. След отказа на касатора да бъде изследван на място с тест за употреба на наркотични вещества или техните аналози, свид. Р. С. му издал Талон за медицинско изследване № 080866 с отбелязване, че следва да се яви във ВМА – С. до 45 минути от връчването на талона в 10,45ч. на 03.07.2021 г. В рамките на

определения период – до 11,30 ч., касаторът не се явил в посоченото медицинско заведение и не бил изследван, чрез вземане на проби от кръвта и урината, за употреба на наркотични вещества и/или техните аналози.

Междувременно, свид. Р. С. „младши автоконтрольор“ при ОПП-СДВР съставил АУАН с бланков № 429304/03.07.2021 г., в който отразил отказът на касатора да бъде изпробван на място с тест за употреба на наркотични вещества и техните аналози. Актът е надлежно връчен на касатора, който въпреки разяснението на правата и по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не упражнил правото си на възражение срещу констатациите както при съставянето му, така и в предвидения в 7-дневен срок.

Въз основа на съставения АУАН, на 15.07.2021 г. от началника на група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР е издадено наказателното постановление (НП), предмет на съдебен контрол, връчено на касатора на 19.07.2021г. В наказателното постановление е отразено, че санкционираното лице не е дало кръв за изследване.

В мотивите на обжалваното решение СРС е кредитирал изцяло информацията, съдържаща се в приложените към административната преписка документи, приобщени като писмени доказателства по делото, на основание чл. 283 от НПК, показанията на актосъставителя Р. С. и на един от служителите извършили проверката, свидетел по АУАН - свид. Ц. Б.. Въз основа на тези доказателствени източници са направени изводи за спазване на процедурата по констатиране на административното нарушение с АУАН и санкционирането му с издаденото НП.

Прието е, че както актосъставителят, така и административно-наказващият орган са надлежно оправомощени длъжностни лица и са разполагали с предвидената в чл.189, ал. 1 във вр. чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП материална компетентност.

Въззивният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства от значение за установяване на елементите от състава на инкриминираното административно нарушение. Спазени са и процесуалните стандарти по чл. 107, ал. 5 и чл. 114 от НПК за оценка на доказателствените източници, приложими съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН. Препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН и константната практика на ВАС в задължителните за приложение тълкувателни решения на ОСК (ТР № 2/03.06.2009 г. по т. дело № 7/2008 г.; ТР 3/10.05.2011 г. по т. дело № 7/2010 г.; ТР № 8/16.09.2021 г. по т. дело № 1/2020 г.) определят приложимостта на нормите на АПК единствено досежно процесуалния ред, по който се развива касационното производство и то, доколкото не противоречат на НПК. Затова, съгласно разпоредбата на чл. 218 от АПК, касационната инстанция следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на въззивното решение с материалния закон и дължи произнасяне по наведените касационни основания.

Постановеното решение от СРС е валидно и допустимо, при обективно и всестранно изяснени фактически обстоятелства от значение за прилагане на материалния закон. Позоваването на презумпцията по чл.189, ал. 2 от ЗДвП в конкретния казус е законосъобразно и не търпи критика, с оглед и на спазения доказателствен стандарт по чл. 303, ал. 2 от НПК, относно установяването на съставомерните елементи на административното нарушение, за което е санкциониран касаторът. В този аспект, неоснователни са оплакванията в касационната жалба за допуснати нарушения при постановяване на въззивното решение, предпоставящи неговата отмяна.

Възраженията, направени за първи път пред настоящата инстанция -за обективна

невъзможност на касатора да се придвижи от мястото, на което е извършена проверката от служителите на СДВР до медицинското заведение, в което е следвало да се яви, за да даде кръв за изследване, не могат да бъдат възприети като аргумент в подкрепа на тезата за неправилно приложение на материалния закон. В представената информация от здравното заведение (л. 36 и л. 43 от делото) се сочи, че санкционираното лице изобщо не е регистрирано в системата на ВМА като лице, явило се за изследване по реда на Наредба № 1/19.07.2017 г. В издадения Талон за изследване е цитирана в цялост разпоредбата на чл. 174, ал. 3, предл. второ от ЗДвП, включително и правните последици при отказ да бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества.

В този аспект, касаторът е имал възможност, преценявайки конкретните обективни обстоятелства относно разстоянието, което следва да измине, за да се придвижи до медицинското заведение и времето, в което е трябвало да се яви, което е и максималното, предвидено в чл. 6, ал. 6, т. 2 от Наредба № 1/19.07.2017 г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (Наредбата), да заяви желание да бъде проверен с техническото средство D. T. 5000 ARLK-0001, което е било на разположение на екипа служители от отдел „Пътна полиция“ при СДВР, явили се по разпореждане на ОДЧ, за да окажат съдействие на колегите си от СДВР - свид. Б. и М.. Затова и неоснователни са оплакванията, че въззивният съд не е приложил разпоредбата на чл. 8, пр. 2 от ЗАНН.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл.221, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, IV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 397 от 03.02.2022 г., постановено по НАХД № 11493/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108 състав.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ